

EVROPSKÝ PARLAMENT

2009–2014

Dokument ze zasedání

A7-0228/2011

14. 6. 2011

ZPRÁVA

o finanční, hospodářské a sociální krizi: doporučení k opatřením a vhodným iniciativám
(2010/2242(INI))

zvláštní výbor pro finanční, hospodářskou a sociální krizi

Zpravodajka: Pervenche Berès

OBSAH

	Strana
NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU	3
VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ.....	21
VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU	25

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o finanční, hospodářské a sociální krizi: doporučení k opatřením a vhodným iniciativám (2010/2242(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na své rozhodnutí ze dne 7. října 2009¹ o zřízení, působnosti, složení a funkčním období zvláštního výboru pro finanční, hospodářskou a sociální krizi (dále „výbor CRIS“) přijaté v souladu s článkem 184 jednacího řádu,
- s ohledem na své rozhodnutí ze dne 16. června 2010 prodloužit mandát výboru CRIS do 31. července 2011,
- s ohledem na své usnesení ze dne 20. října 2010 o finanční, hospodářské a sociální krizi: doporučení ohledně vhodných opatření a iniciativ (přezkum v polovině období)²,
- s ohledem na své usnesení ze dne 8. března 2011 o inovativním financování na celosvětové a evropské úrovni³,
- s ohledem na probíhající legislativní program Evropské unie, zejména s ohledem na změnu Smlouvy, správu ekonomických záležitostí, Akt o jednotném trhu a energetické politiky,
- s ohledem na své závěry přijaté na základě návrhů zvláštního výboru pro politické výzvy a rozpočtové prostředky pro udržitelnou Evropskou unii po roce 2013 (SURE) o novém víceletém finančním rámci,
- s ohledem na příspěvky, které přednesly tyto orgány vnitrostátních parlamentů: rakouský Bundesrat, rakouský Nationalrat, belgický senát a sněmovna reprezentantů, bulharské národní shromáždění, Senát České republiky, Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky, dánský Folketinget, finský Eduskunta, francouzské Assemblée Nationale, německý Bundestag, německý Bundesrat, řecký Vouli Ton Ellinon, maďarské národní shromáždění, italská sněmovna reprezentantů, italský Senato della Repubblica, lotyšský Saeima, litevský Seimas, nizozemská sněmovna reprezentantů, polský Sejm, polský Senát, národní shromáždění Portugalské republiky, rumunská sněmovna reprezentantů, rumunský senát, Národní rada Slovenské republiky, národní shromáždění republiky Slovinsko, švédský Riksdagen a House of Lords a House of Commons Spojeného království,
- s ohledem na článek 48 jednacího řádu,
- s ohledem na zprávu zvláštního výboru pro finanční, hospodářskou a sociální krizi (A7-0228/2011),

¹ Úř. věst. C 230 E, 26.8.2010, s. 11.

² Přijaté texty, P7_TA(2010)0376.

³ Přijaté texty, P7_TA(2011)0080.

- A. vzhledem k tomu, že sociální náklady krize jsou vysoké a míra zaměstnanosti v EU klesla o 1,8 %, v důsledku čehož je 23 milionů ekonomicky aktivních lidí nezaměstnaných (9,6 % z celkového počtu), nezaměstnanost mladých lidí je 21 %, vyhlídky na zlepšení úrovně zaměstnanosti jsou nejisté a 17 % obyvatel EU hrozí chudoba¹,
- B. vzhledem k tomu, že lidová povstání na jižním pobřeží Středozemního moře a Středním východě mohou být mimo jiné považovány za důsledek hospodářských a sociálních nedostatků, nerovnosti a vysoké nezaměstnanosti, která má zejména dopad na mladší vzdělanou generaci, a vzhledem k tomu, že slouží jako připomenutí hodnoty demokracie a důkaz toho, že globalizace vyžaduje hledání komplexních odpovědí týkajících se uznávání a dodržování základních práv a svobod a napravování nerovností mezi zeměmi a mezi různými úrovněmi společnosti v jednotlivých zemích,
- C. vzhledem k tomu, že od krachu společnosti Lehman Brothers uplynuly již tři roky, byly v boji proti finanční krizi přijaty mnohé kroky; vzhledem k tomu, že je třeba dále pracovat na vytvoření udržitelného finančního sektoru, který bude schopen se vypořádat s nepřiměřeným spekulativním chováním a financovat reálnou ekonomiku, přednostně prostřednictvím financování dlouhodobých investičních potřeb a vytváření pracovních míst; vzhledem k tomu, že reformy správy ekonomických záležitostí nenašly uspokojivé řešení problému nerovnováhy na celosvětové úrovni a úrovni EU,
- D. vzhledem k tomu, že podle předpovědi Evropské komise by měla do roku 2013 produkce klesnout přibližně o 4,8 % HDP a během příštích deseti let by měla být výrazně nižší než za posledních 20 let²,
- E. vzhledem k tomu, že finanční krize vyvolala hospodářskou a sociální krizi vedoucí v některých zemích ke krizi politické,
- F. vzhledem k tomu, že krize odhalila nedostatek víry, důvěry a vize v rámci EU,
- G. vzhledem k tomu, že další budování sociálně tržního hospodářství a jeho hodnot je základním cílem Evropské unie,
- H. vzhledem k tomu, že se počet lidí žijících v relativní prosperitě zvýšil, avšak současně vzrostly i hospodářské a sociální rozdíly,
- I. vzhledem k tomu, že celosvětová finanční krize měla obrovský dopad na pokrok v naplňování rozvojových cílů tisíciletí, a zejména cíle snížit do roku 2015 chudobu ve světě o polovinu,
- J. vzhledem k tomu, že krize jasně ukázala, že je zapotřebí dosáhnout pokroku na cestě k vytvoření skutečné správy ekonomických záležitostí v Unii, jež by měla sestávat ze

¹ Eurostat, Statistics in focus, 9/2010, Population and social conditions
http://epp.eurostat.ec.europa.eu/cache/ITY_OFFPUB/KS-SF-10-009/EN/KS-SF-10-009-EN.PDF
and European Commission, Employment in Europe 2010
(http://ec.europa.eu/employment_social/eie/executive_summarys_en.html#top).

² European Commission, Impact of the current Economic and Financial crisis on potential output, Occasional Papers 49, červen 2009, Tabulka V, s. 33
(http://ec.europa.eu/economy_finance/publications/publication15479_en.pdf).

systematického souboru politik navržených k zajištění udržitelného růstu, kvalitních a stabilních pracovních míst, rozpočtové disciplíny, nápravě nadměrné makroekonomické nerovnováhy, větší konkurenceschopnosti a produktivity hospodářství EU a přísnější regulace finančních trhů a dohledu nad nimi, jakož i udržitelného mechanismu pro řešení finanční krize,

- K. vzhledem k tomu, že máme-li v Unii zajistit udržitelný rozvoj a splnit cíle strategie Evropa 2020, je třeba převést nevyužité prostředky na platby na společné programy zaměřené na růst, konkurenceschopnost a zaměstnanost a využít půjčky od EIB a vytvořit trh s projektovými dluhopisy, který přitáhne veřejné a soukromé investory a může být používán na financování společných projektů sloužících zájmům celé Unie (dluhopisy pro konkrétní projekty),
- L. vzhledem k tomu, že ve výše uvedeném usnesení ze dne 20. října 2010 Parlament jasně uvádí, že nyní jsou třeba jasné strategie, dlouhodobá politická rozhodnutí, která budou dohodnuta a financována společně a přinesou 27 členským státům přidanou hodnotu, a dále rozhodnutí přijatá politiky za občany a ve spolupráci s nimi,

I. Evropská krize státního dluhu a eura, včetně společného vydávání státních dluhopisů a eurobondů

1. připomíná trojúhelník propojených citlivých oblastí, kdy nevyrovnaná fiskální politika některých členských států prohloubila schodky veřejných financí, které tu byly před krizí, a kdy finanční krize významně přispěla k obrovskému nárůstu těchto schodků, což mělo za následek napětí na trzích se státními dluhopisy v některých členských státech;
2. zdůrazňuje, že v důsledku snížení hodnocení státního dluhu Řecka, Irska a Portugalska ratingovými agenturami došlo v eurozóně k efektu přelévání a posunům v portfoliích odrážejícím neochotu investorů spekulovat a podstupovat riziko, v důsledku čehož nastal na trhu v Řecku a Irsku nedostatek financí za udržitelné sazby, a proto jim byla poskytnuta finanční pomoc v rámci programů EU-MMF;
3. domnívá se, že do programů finanční pomoci EU-MMF by měla být zapojena Mezinárodní organizace práce;
4. připomíná, že ratingové agentury hrály významnou úlohu ve vytváření finanční krize v souvislosti s přidělováním nesprávného ratingu strukturovaným finančním nástrojům, které musely být během krize sníženy v průměru o tři až čtyři stupně; schvaluje zásady stanovené v říjnu 2010 Radou pro finanční stabilitu jakožto obecné pokyny, jak snižovat závislost na externích ratingích, a vyzývá Komisi, aby řádně zohlednila veřejné konzultace, které byly uzavřeny v lednu 2011;
5. žádá, aby byl proveden transparentní audit veřejného dluhu s cílem určit jeho původ a zjistit totožnost hlavních držitelů dluhových cenných papírů a výši příslušných částek;
6. konstatuje, že dvoustranný nebo vícestranný přístup členských států ohrožuje ekonomickou integraci, finanční stabilitu a důvěryhodnost eura, a vítá zásadu evropského semestru koordinace hospodářské politiky, jehož cílem je překonat nadměrnou vnitřní nerovnováhu v EU;
7. poukazuje na skutečnost, že krize státního dluhu odhalila rizika vnitroeuroské

nerovnováhy; zdůrazňuje, že EU musí reagovat jednotně, rozvíjet mnohem užší koordinaci fiskální politiky a ve vhodných případech společnou fiskální politiku s dostatečným rozpočtem EU částečně financovaným z vlastních zdrojů a zavést vhodná opatření v oblasti řízení krize a hospodářské konvergence;

8. podtrhuje nutnost racionalizovat výdaje členských států prostřednictvím rozpočtu EU, zejména v oblastech, kde má EU vyšší přidanou hodnotu než vnitrostátní rozpočty;
9. zdůrazňuje, že perspektivy růstu v členských zemích by měly být považovány za klíčový prvek při definování relativní úrovně úrokových sazeb ve spojení se státním dluhem, zejména pokud jde o pomoc poskytovanou evropským nástrojem finanční stability a od roku 2013 evropským mechanismem stability (ESM);
10. oceňuje úsilí, které vysoce zadlužené členské státy vyvíjejí s cílem zajistit konsolidaci rozpočtu a provést strukturální reformy;
11. zdůrazňuje, že mateřské banky mající místo původu v členských státech také nesou svůj díl odpovědnosti za neodpovědné poskytování úvěrů jejich dceřinými společnostmi v jiných členských státech, které například přispělo ke vzniku bublin na trhu s nemovitostmi ve Španělsku, Irsku a Lotyšsku, což způsobilo současné rozpočtové problémy těchto členských států; konstatuje proto, že poskytování finanční pomoci těmto zadluženým členským státům, pokud bude aktuální, by sloužilo nejen konkrétním zájmům zadlužených států, ale rovněž zájmům těch členských států, jejichž mateřským bankám se nezdařilo zajistit odpovědné poskytování úvěrů v první řadě v jejich dceřiných společnostech;
12. zdůrazňuje, že všechny členské státy mají systémový význam; vyzývá k ucelenému, sociálně inkluzivnímu a soudržnému balíku reforem, který se zaměří na slabé stránky finančního systému; vyzývá k vytvoření konceptu evropské státní pokladny, čímž by byl posílen ekonomický pilíř HMU; vyzývá dále k tomu, aby byla zavedena opatření zaměřená na odstranění nynější nedostatečné konkurenceschopnosti, v případě potřeby zavedením vhodných strukturálních reforem zaměřených na cíle strategie Evropa 2020 a základní příčiny krize veřejného dluhu; upozorňuje, že členské státy musí usilovat o návrat k udržitelným veřejným financím a tempu růstu na základě rozumných politik pro kvalitní veřejné výdaje a spravedlivý a účinný výběr příjmů;
13. vyzývá Komisi, aby provedla šetření týkající se budoucího systému eurobondů s cílem určit podmínky, za kterých by takový systém mohl přinášet užitek všem zúčastněným členským státům a eurozóně jako celku; upozorňuje, že eurobondy by mohly představovat životaschopnou alternativu k dluhopisovému trhu amerického dolaru a že by mohly podpořit integraci evropského trhu se státními dluhopisy, nižší výpůjční náklady, vyšší likviditu, větší rozpočtovou kázeň a dodržování Paktu o stabilitě a růstu, podporovat koordinované strukturální reformy a více stabilizovat kapitálové trhy, což přispěje k myšlence eura jakožto globálního „bezpečného přístavu“; připomíná, že pro společné vydávání eurobondů je nutné dále pokročit směrem ke společné hospodářské a fiskální politice;
14. zdůrazňuje proto, aby pokud budou vydávány eurobondy, bylo jejich vydávání omezeno na míru dluhu ve výši 60 % HDP v rámci společné a nerozdílné odpovědnosti jakožto prioritního státního dluhu a aby s nimi byly spojeny pobídky ke snížení státního dluhu na tuto úroveň; navrhuje, aby zastřešujícím cílem eurobondů bylo snížit státní dluh a předcházet morálnímu riziku a spekulacím s eurem; poznamenává, že přístup

k takovým eurobondům by vyžadoval dohodu o měřitelných programech snižování dluhu a jejich provádění;

15. konstatuje, že existuje politická shoda o revizi článku 125 Smlouvy o fungování Evropské unie s cílem do roku 2013 přeměnit dočasný systém evropského nástroje finanční stability na stálý evropský mechanismus stability; vyzývá k tomu, aby evropský mechanismus stability byl později transformován v evropskou dluhovou agenturu a aby Evropský parlament měl v takové změně Smlouvy odpovídající roli;
16. vyjadřuje politování nad chybějící sociální odpovědností odborníků ve finančním sektoru, kterou prokazují například tím, že se nevzdávají části svých bonusů po dobu nejméně jednoho roku ve prospěch sociálních projektů, jako je snižování nezaměstnanosti mladých lidí v Unii;

II. Celosvětová nerovnováha a správa věcí veřejných

17. připomíná, že k celosvětové nerovnováze nejvíce přispívají USA a Čína, a vyzývá Čínu k aktivní účasti na celosvětovém systému správy ekonomických záležitostí;
18. poznamenává, že polovina objemu světového hospodářství se nachází mimo EU, a sice v USA a Japonsku, což představuje nový a nebyvalý trend;
19. zdůrazňuje, že vyvážení celosvětové poptávky vyžaduje asymetrický přístup: země s velkými vnějšími přebytky (např. Čína) musí diverzifikovat hnací síly růstu a podpořit vnitřní poptávku, zatímco země s velkými deficity (např. USA) musí zvýšit domácí úspory a dokončit strukturální reformy;
20. zdůrazňuje, že finanční trhy musí sloužit udržitelnému rozvoji reálné ekonomiky;
21. podporuje skupinu G20 v úsilí regulovat trhy s komoditními deriváty; vyzývá Komisi, aby se zabývala kolísáním cen na zemědělských trzích, plně uskutečnila všechna rámcová opatření dohodnutá na úrovni G20 a bojovala proti nadměrné a škodlivé spekulaci, zejména pomocí nadcházejících právních předpisů o finančních trzích, které mají být v EU zavedeny, a sice směrnice o zneužívání trhu¹ a směrnice o trzích finančních nástrojů²;
22. připomíná význam surovin pro Evropskou unii a dále důležitost zajišťování potravin a stability cen potravin v celosvětovém měřítku, zejména pro rozvojové země, a inflační tlaky, které nedostatek potravin a cenová nestabilita působí globálně; z toho důvodu vyzývá Evropskou unii, aby zintenzívnila úsilí směřující ke snížení závislosti na surovinách například formou rychlého zlepšení norem účinnosti a aby rovněž posílila výrobu a používání obnovitelných materiálů; poznamenává, že s cílem přispět k zajišťování potravin a cenové stabilitě je třeba zevšeobecňovat udržitelné způsoby výroby a současně se musí opětovně zavádět mechanismy řízení dodávek; za tímto účelem vyzývá k větší transparentnosti a reciprocitě v obchodu; varuje kromě toho před ochranářskými tendencemi v oblasti strategických surovin;
23. vyzývá k lepší regulaci swapů úvěrového selhání;
24. bere na vědomí tendenci směřování velkého objemu soukromých investic do

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES ze dne 28. ledna 2003 o obchodování zasvěcených osob a manipulaci s trhem (zneužívání trhu) (Úř. věst. L 96, 12.4.2003, s. 16).

² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů (Úř. věst. L 145, 30.4.2004, s. 1).

rozvíjejících se ekonomik, neboť očekávaný příliv těchto investic v roce 2011 se blíží hodnotě 1 bilionu USD¹; vyzývá MMF, aby vyvinul rámec pro prevenci vzniku spekulativních bublin pomocí dohledu nad globálními toky kapitálu a přijal příslušná opatření s cílem zabránit nepříznivému vývoji; uznává, že kontroly nad kapitálem nijak nenahrazují vhodné hospodářské politiky a mělo by k nim docházet jen v nejkrajnějším případě; zdůrazňuje potřebu toho, aby země přijaly opatření současně s bojem proti vytváření těchto bublin;

25. poznamenává, že existují možná rizika, pokud jde nepříznivé podmínky pro dlouhodobé financování reálné ekonomiky, probíhající koncentrace aktérů finančního trhu, včetně finančních institucí a výměn; apeluje v této souvislosti na Evropskou radu pro systémová rizika, aby pozorně sledovala vývin jakéhokoli systémového rizika v důsledku koncentrace na finančních trzích;
26. poukazuje na skutečnost, že ačkoli EU má vyvážený běžný účet a nepřispívá k celosvětové nerovnováze, byla by v případě nesprávné nápravy nerovnováhy znehodnocením amerického dolaru výrazně zasažena; bere na vědomí, že EU musí úzce koordinovat své politiky v oblasti obchodu a měnové nerovnováhy s USA s cílem vyhnout se náhlému znehodnocení dolaru; vyzývá USA a významné světové aktéry, aby zajistily, že správa měny se stane mnohostranným úsilím zahrnujícím všechny významné světové měny; vítá skutečnost, že byly oznámeny ukazatele světové nerovnováhy a vyzývá, aby byly tyto ukazatele plně zohledňovány při formulaci makroekonomických politik;
27. zdůrazňuje, že EU se musí vypořádat s řadou otázek, chce-li zlepšit svoji úlohu globálního hráče, zejména s nedostatečnou konkurenceschopností a konvergencí, nedostatečnou finanční stabilitou, slabou vnitřní mírou růstu a zaměstnaností, vnitřní nerovnováhou, která roste s prohlubováním vnitřního trhu a HMU, a nedostatkem politické váhy na mezinárodní úrovni kvůli mimo jiné nedostatečné soudržnosti svého zastoupení v mezinárodních organizacích, která by se mohla zlepšit pomocí prováděcích opatření zajišťujících jednotné zastoupení eura na mezinárodní úrovni, jak je uvedeno ve Smlouvě;
28. připomíná, že EU musí vystupovat jednotně a v příslušných případech plně zastupovat členské státy, celosvětově hájit demokracii, lidská práva, právní stát, slušné pracovní a životní podmínky, řádnou správu věcí veřejných, udržitelný rozvoj a spravedlivý a volný obchod, jakož i cíle v oblasti klimatu, přičemž se musí držet své vnitřní agendy a bojovat proti korupci, daňovým podvodům, daňovým únikům a daňovým rájům;
29. domnívá se, že Evropa by se měla zaměřit na dosažení vyvážené a spravedlivé globální dohody o volném obchodu, která by umožnila snížit rozdíly mezi nově se rozvíjejícími a rozvinutými ekonomikami; vyzývá ke zrušení překážek obchodu; považuje absenci globální obchodní dohody za hlavní nedostatek, neboť nově se rozvíjející ekonomiky jsou blokovány ekonomikami rozvinutými, pokud jde o projekty vývozu zemědělských produktů, zatímco rozvíjející se ekonomiky blokují služby ze strany těch rozvinutých;
30. zdůrazňuje nutnost otevřít trhy s veřejnými zakázkami na transparentní a reciproční bázi;
31. zdůrazňuje význam ducha vzájemnosti a vzájemných výhod, které přináší vztahy EU

¹ IMF Staff Position Noteposition, 19. února 2010, SPN/10/04, Capital Inflows: The Role of Controls.

s jejími hlavními strategickými partnery; domnívá se, že by si EU v této souvislosti měla položit otázku, zda by nebylo vhodné, aby si vytvořila nástroje, s jejichž pomocí by mohla prověřit hospodářské praktiky třetích zemí související se státní podporou a vyhodnotit jakékoli snahy, které by mohly směřovat k přesunu klíčových technologií mimo území EU;

32. konstatuje, že v současnosti Rada pro mezinárodní účetní standardy (IASB) vyžaduje kombinované zůstatky na účtu pouze na regionální úrovni; žádá přijetí účetních pravidel, která budou vyžadovat, aby všechny podniky a nadace vedly účetnictví za zemi, a podporu mezinárodní spolupráci v oblasti daní prostřednictvím dohod mezi orgány o výměně informací;
33. připomíná, že trvá na rozsáhlých reformách globální hospodářské a finanční správy, jejichž cílem bude podpora transparentnosti a odpovědnosti a zajištění soudržnosti politik mezinárodních hospodářských a finančních institucí; vyzývá k začlenění brettonwoodských institucí, včetně struktury správy hospodářských záležitostí, která má být teprve zřízena, do systému OSN, kde by měly spolupracovat se Světovou obchodní organizací a Mezinárodní organizací práce a se světovou organizací na ochranu klimatu, kterou je potřeba vytvořit;
34. vyzývá země G20, aby urychleně přijaly globální a koordinovaná politická opatření, která přispějí k silnému, stabilnímu a vyrovnanému globálnímu udržitelnému růstu; vyzývá k zapojení příslušných parlamentů těchto zemí pro zvýšení legitimacy a odpovědnosti; vyzývá dále k reformě MMF a k větším finančním zdrojům pro tuto instituci, čímž by byla posílena jeho transparentnost, odpovědnost a demokratičnost, a současně se bude posilovat jeho role v hospodářském a finančním dohledu nad jeho členy, přičemž cílem by bylo vytvoření důvěryhodné bezpečnostní sítě k boji proti celosvětové nerovnováze;
35. zdůrazňuje skutečnost, že by EU měla mít ve střednědobém výhledu jediného zástupce v radě MMF;
36. vyzývá k zavedení nových mechanismů finanční pomoci:
 - reformovaný MMF by mohl být globálním věřitelem poslední instance a mohl by snižovat potřebu jednotlivých zemí akumulovat měnové rezervy, pokud by byla posílena jeho schopnost poskytovat krátkodobou likviditu a pevnější finanční bezpečnostní síť;
 - rozvojové cíle tisíciletí: nynější krize zdůraznila potřebu vytvořit pobídky pro finanční trhy, které by podporovaly dlouhodobé investice a udržitelný rozvoj; měla by být aktualizována a posílena finanční role vícestranných a dvoustranných rozvojových bank a organizací při reakci na zvýšené požadavky financování ze strany rozvojových zemí; příjmy z daně z finančních transakcí by mohly být částečně využity na financování dosažení rozvojových cílů tisíciletí a budou třeba pro plnění závazků v oblasti změny klimatu; význam ostatních druhů financování pro rozvojové nástroje, především restrukturalizace státních dluhů a zrušení dluhů pro nejhudší země, případně podpora poukazování peněz, by měl být trvale zkoumán; závazky týkající se předpokládané oficiální rozvojové pomoci je třeba zopakovat a měly by být zkoumány další inovativní zdroje financování s cílem zaplnit finanční mezeru způsobenou poklesem ekonomik v rozvojovém světě; členské státy by měly znovu potvrdit svůj slib věnovat 0,7 % svého HNP na rozvojovou pomoc pro financování

rozvojových cílů tisíciletí;

- EU musí určit politické priority a souhlasit s financováním užší evropsko-středomořské spolupráce v návaznosti na hnutí v partnerských zemích v oblasti jižního Středomoří a vývoj, který tato hnutí provází; v této souvislosti, je nezbytné, aby evropské projektové dluhopisy byly rozšířeny tak, aby zahrnovaly projekty v oblasti vzdělávání, udržitelné dopravy a energetiky, s přidanou hodnotou na obou březích Středozemního moře;

III. Důvody pro vytvoření nového měnového systému

37. připomíná, že žádná země nebo blok zemí by neměly prospěch z „měnové války“, která by mohla zvrátit veškeré úsilí ze strany občanů EU učiněné v reakci na potřebu snížit státní dluh a zapojit se do strukturálních reforem; konstatuje, že euro zabránilo vypuknutí měnové krize stejného druhu, jaká je historicky často spojovaná s finančními krizemi; připomíná, že pravidla mnohostranného obchodního systému (WTO) nepokrývají kapitálové toky a nejsou doplněna mnohostranným měnovým systémem;
38. připomíná cíl ze summitu skupiny G20 v Koreji budovat stabilnější a odolnější mezinárodní měnový systém (MMS); uznává celosvětové znepokojení z fungování MMS a žádá, aby bylo v této věci dosaženo rychlého a výrazného pokroku; požaduje proto reformu MMS, která zajistí systematickou a komplexní makroekonomickou spolupráci při udržitelném a vyváženém celosvětovém růstu;
39. zdůrazňuje, že tento mezinárodní měnový systém by měl mimo jiné pokrývat tyto oblasti:
 - směnné kurzy: prvním krokem by mělo být provádění politik umožňujících postupné dostatečné přizpůsobení směnných kurzů makroekonomickým základům;
 - rezervní měna: bylo by potřeba reformovat mezinárodní systém rezerv, aby se zabránilo situaci, v níž rezervy vedou k celosvětové nerovnováze; nynější mezinárodní systém rezerv založený na dolaru by mohl být postupně nahrazen mnohostranným systémem, který se soustředí na zvláštní práva čerpání reprezentující obsáhlý koš měn z celého světa, zejména čínského juanu renminbi a brazilského realu;
 - kapitálové toky: mnohostranný systém pravidel by měl být přizpůsoben tak, aby usnadňoval dlouhodobé pohyby kapitálu, podporoval odliv nesppekulativního kapitálu a předcházel rušivým vlivům na fragmentovaných trzích cenných papírů a zajistil transparentní, otevřené a plynulé fungování trhů se státními dluhopisy, přičemž je třeba vyhnout se jejich zneužití jako merkantilistických politik či politik pod heslem „ožebračuj svého souseda“;
40. vyzývá dále k tomu, aby byla v dlouhodobém horizontu zvažena možnost vytvoření celosvětové rezervní měny zpočátku na základě vývoje a transformace zvláštních práv čerpání a MMF;

IV. Zvýšení konkurenceschopnosti a udržitelnosti EU a provádění strategie Evropa 2020 podporou inovací a dlouhodobých investic zaměřených na zaměstnanost a růst

Konkurenceschopnost, konvergence a strategie Evropa 2020

41. vyzývá, aby při definování obsahu evropského semestru byly maximálně a důsledně zohledněny cíle strategie Evropa 2020, a upozorňuje na nutnost překonat všechny

projevy vnitřní nerovnováhy EU;

42. zdůrazňuje význam politik Unie, které se vzájemně podporují, pro naplnění strategie Evropa 2020 pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění a pracovní místa, budou-li se opírat o specifickou škálu různých nástrojů, mj. progresivní strategie v oblasti vzdělávání, životního prostředí, klimatu a energetiky, účinné využívání zdrojů, obnovenou zemědělskou politiku, politiku soudržnosti, strategie týkající se inovací a výzkumu a vývoje, obnovený rozpočet EU a těsněji koordinované vnitrostátní rozpočty na podporu těchto společných cílů;
43. zdůrazňuje, že má-li EU opět být vedoucím světovým hráčem, musí být řešení problému udržitelnosti ve strategii Evropa 2020 začleněno do všech příslušných oblastí politik; zdůrazňuje, že má-li Evropa obstát v globální konkurenci, musí se ujmout se vedoucí úlohy v ekologické přeměně směrem k udržitelné společnosti s účinným využíváním zdrojů; zdůrazňuje, že rozsáhlé investice do ekologické infrastruktury, obnovitelných energií a energetické účinnosti jsou skvělým způsobem, jak stimulovat obnovu a podporovat dlouhodobý růst a vznik pracovních míst;
44. připomíná, že plný potenciál jednotného trhu nebyl ještě zcela využit a že je zapotřebí obnoveného politického odhodlání a rozhodné akce, aby tento trh rozvinul svůj plný potenciál pro udržitelný růst podporující začlenění a pracovní místa; zdůrazňuje potřebu dále rozvíjet evropské odvětví služeb a posílit obchod ve službách;
45. zdůrazňuje, že úspěch strategie Evropa 2020 závisí na závazku EU jako celku, na tom, jak si ji osvojí členské státy, vnitrostátní parlamenty, místní a regionální orgány a sociální partneři; připomíná význam intenzivního a řádně fungujícího sociálního dialogu a kolektivních dohod v rámci strategie Evropa 2020 a také podpory skutečného evropského sociálního dialogu o makroekonomických politikách a opatřeních; konstatuje, že tato opatření je třeba provést v zájmu dosažení širokého konsenzu do budoucna;
46. bere na vědomí růst pravomocí a odpovědnosti regionálních a místních orgánů; připomíná, že dvě třetiny veřejných investic v Evropě zůstávají na nižší než celostátní úrovni; poznamenává, že výběr úrovně, na jaké se investice uskuteční, významně ovlivňuje jejich účinnost; upozorňuje proto na to, že je důležité zajistit, aby se veřejné investice uskutečňovaly prostřednictvím té úrovně systému správy, která je nejučinnější;
47. naléhavě žádá vnitrostátní parlamenty a vlády členských států, aby jednaly v rámci svého rozhodovacího procesu na vnitrostátní úrovni způsobem, který je odpovědný vůči EU, a aby do svých vnitrostátních diskusí zahrnovaly evropský rozměr;
48. zdůrazňuje, že fiskální konsolidace musí být provázena střednědobými a dlouhodobými cíli, jak je zmiňuje například strategie Evropa 2020, zejména v oblasti vzniku pracovních míst, sociálního začleňování, investic do infrastruktury, účinného využívání zdrojů, ekologické transformace hospodářství a znalostní ekonomiky s cílem posílit konkurenceschopnost a sociální a územní soudržnost; konstatuje, že různé vnitrostátní politiky a politiky EU by měly uvedené strategii poskytovat konzistentní podporu a že rozpočtová kázeň může, je-li uložena bez dobře definované strategie, ohrožovat vyhlídky na růst, snižovat konkurenceschopnost a vážně poškodit hospodářství v dlouhodobém výhledu; připomíná, že vzhledem k tomu, že otevřená metoda koordinace byla neúspěšná, měla by strategie Evropa 2020 zahrnovat závazné cíle vypracované pro členské státy Komisí s maximálními a minimálními hodnotami, které

- by měly být uplatněny na některé makroekonomické aspekty jejich ekonomik;
49. vyzývá k přísnému finančnímu auditu, který zahájí Komise v úzké spolupráci s Eurostatem ve všech členských státech s cílem určit jejich aktuální finanční stav, aby bylo možné činit s ohledem na strategii Evropa 2020 a regionální projekty a projekty soudržnosti rozhodnutí založená na faktech; vyzývá ke kontrole všech programů financování v Evropské unii a vnitrostátních a regionálních dotačních programů; doporučuje další rozvoj projektů a programů, jejichž úspěch má zásadní význam, a naopak vyzývá k zrušení neúčinných dotací a programů hospodářského rozvoje;
 50. poukazuje na skutečnost, že jsou to zvláště ženy, komu hrozí, že budou žít v chudobě; konstatuje, že v řadě členských států se během krize zvýšila dětská chudoba; zdůrazňuje, že to je nepřijatelné a že je nutno negativní trendy zvrátit; žádá proto, aby zejména stávající nevládní organizace vytvořily pevnou síť pro vymýcení dětské chudoby prostřednictvím přístupů orientovaných na děti, cílů, které by měly zohledňovat konkrétní potřeby dětí, a silného důrazu na práva dětí;
 51. konstatuje, že stabilní systémy sociálního zabezpečení jsou významnými hospodářskými stabilizátory ve špatných časech; zdůrazňuje proto, že zatímco je třeba konsolidovat veřejné finance, jsou zde také přesvědčivé důvody pro zajišťování služeb veřejného sektoru a udržování stávajících úrovní sociální ochrany; vyzývá k přijetí opatření, jejichž cílem je snížení rozdílů v příjmech zejména odstraňováním nezaměstnanosti mladých lidí;
 52. zdůrazňuje, že by hospodářský pokles neměl být důvodem pro pomalejší provádění politik zaměřených na sladění pracovního a soukromého života, zejména těch, které usnadňují přístup žen na trh práce;
 53. upozorňuje na problémy vyplývající z krize, k nimž patří obrovský útlum ekonomické aktivity a pokles tempa růstu způsobený výrazným zvýšením strukturální a dlouhodobé nezaměstnanosti, dále snížení míry veřejných a soukromých investic a také větší konkurence ze strany rozvíjejících se ekonomik;
 54. uznává, že k překonání nynější nerovnováhy uvnitř EU bude potřeba diferencovaného přístupu a že koordinace hospodářských politik bude efektivní jen tehdy, pokud náležitě zohlední výchozí pozici různých vnitrostátních ekonomik EU a jejich specifika; zdůrazňuje nutnost hospodářské koordinace a pokroku při obnovování zdravých financí;
 55. vyzývá k tomu, aby rozpočty členských států EU byly slučitelnější s rozpočtem EU a lépe se s ním doplňovaly; zastává názor, že příští víceletý finanční rámec se musí zaměřit na klíčové oblasti priorit strategie Evropa 2020 a měl by zajistit adekvátní financování stěžejních iniciativ v těch oblastech, v nichž má EU společné pravomoci s členskými státy, což může poskytnout velkou evropskou přidanou hodnotu;
 56. zdůrazňuje, že klíčovou roli v podpoře strategie Evropa 2020 musí hrát zemědělská politika i politika soudržnosti; je přesvědčen, že reforma společné zemědělské politiky (SZP) musí být provedena v souvislosti s řešením celosvětových problémů; domnívá se, že úspěch strategie Evropa 2020 je založen na předpokladu, podle kterého bude zajištěna soudržnost politik EU, včetně nejrůznějších aspektů, jako je sladění rozpočtů jednotlivých členských států a EU, včetně SZP a Fondu soudržnosti, a to například tím, že zaručí spravedlivé přidělování zdrojů členskými státy a jednotlivým regionům na základě jasných cílů vytvořených na podporu konvergence a konkurenceschopnosti

s důrazem na členské státy a regiony s největšími potřebami a rovněž strategie v oblasti vzdělávání, inovací a výzkumu a vývoje;

57. připomíná dále, že strategie Evropa 2020 bude důvěryhodná pouze v případě, že se bude opírat o adekvátní finanční prostředky, a proto podporuje:
- přijetí harmonizovaných závěrů příštího víceletého finančního rámce a rozpočtu EU se zaměřením na politiky, které podporují dosažení cílů strategie Evropa 2020;
 - přidělování finančních prostředků EU na základě jejich ekonomické, sociální a environmentální efektivity; prostředky nevyužité členskými státy by měly být přerozděleny na udržitelné veřejné investice na úrovni EU na společné projekty nebo programy podporující růst, konkurenceschopnost a zaměstnanost, jako jsou například investice do oblasti infrastruktury, vzdělávání a odborné přípravy, inovací, výzkumu a vývoje;
 - poskytování odborné pomoci zaměřené na větší využívání prostředků a efektivní plnění investičních projektů;
 - významnější úlohu Evropské investiční banky (EIB) v posilování katalytické úlohy a pákové funkce strukturálních fondů;
 - další rozvoj a optimální využívání inovativních nástrojů financování, na kterých se budou podílet zejména EIB a Evropský investiční fond (EIF), ale také Evropská banka pro obnovu a rozvoj (EBRD) (např. kombinace grantů a úvěrů, nástrojů rizikového kapitálu, nových forem sdílení rizik a záruk);
 - směřování soukromých úspor k dlouhodobým investicím pomocí vhodných pobídek a mechanismů;
 - rozvoj inovativního dlouhodobého investičního financování zahrnujícího veřejné a soukromé fondy;
 - zavedení projektových dluhopisů za účelem vtažení soukromého kapitálu do uspokojování evropských potřeb v oblasti infrastruktury;
 - opatření k zajištění dostupnosti výrazně většího objemu rizikového kapitálu spojeného s dlouhodobými investicemi;
 - opatření k zajištění snadnějšího přístupu k financování a méně byrokracie zvláště pro malé a střední podniky (MSP), aniž by se slevovalo z přísných norem pro transparentnost;

Energetické a dopravní politiky a vnitřní trh

Energetické a dopravní politiky a vnitřní trh

58. s ohledem na zřízení Evropského energetického společenství jako klíčového politického projektu určeného k naplnění cílů strategie Evropa 2020, jímž je pokrok v přechodu na obnovitelné energie za současné maximalizace energetické účinnosti, zvyšování energetické nezávislosti EU a skutečné propojenosti trhu s energií; zdůrazňuje význam vnějšího rozměru své energetické politiky;
59. je přesvědčen o tom, že vztahy mezi zeměmi produkujícími ropu a plyn a spotřebitelskými zeměmi, především těmi evropskými, by měly být posíleny a že by

měl by zároveň být zohledněn nedávný vývoj na politické scéně ve Středomoří; domnívá se, že je třeba urychleně vypracovat společnou politiku v oblasti udržitelné energie a zásobování surovinami s cílem zabránit nepříznivému vlivu, který by mohl zpozdit obnovu a budoucí rozvoj evropského hospodářství;

60. zdůrazňuje klíčovou úlohu, kterou začlenění principů účinnosti využívání zdrojů do všech evropských politik hraje v zajištění konkurenceschopnosti EU, a to včetně rozvoje inovativních nových produktů a služeb, nových způsobů, jak snížit vstupy, minimalizovat množství odpadu, zlepšit řízení surovinových zásob, změnit spotřebitelské chování, zlepšit logistiku, zajistit, aby příslušné výrobní procesy, řídicí a obchodní metody byly optimalizovány, abychom zajistili, že při navrhování výrobků a služeb bude plněn přístup založený na životním cyklu podle zásady „od kolébky do hrobu“;
61. připomíná, že přístup k energii a surovinám a jejich efektivní využívání jsou zásadní pro zajištění celkové konkurenceschopnosti EU; zdůrazňuje, že má-li EU zůstat konkurenceschopná v dlouhodobém výhledu, musí být světovým vůdcem v podpoře úspor energie a energetické účinnosti, výzkumu nových zelených technologií a investování do nich, diverzifikaci a racionalizaci zásobování energií i rozvoji a vyšším využívání obnovitelných zdrojů energie; připomíná, že snížení závislosti na dovozech energie a surovin přispívají k zajištění konkurenceschopnosti EU a pomáhají dosáhnout cíle EU v oblasti inflace;
62. zdůrazňuje, že je nutné věnovat velkou pozornost udržitelné dopravní politice, zejména rozšíření evropských dopravních sítí, přičemž lepší přístup k těmto sítím pro znevýhodněné regiony ve spojení podporou ze strukturálních fondů a Fondu soudržnosti by výrazně přispěl ke konsolidaci jednotného trhu; zdůrazňuje, že je důležité mít účinný a vzájemně provázaný dopravní systém usnadňující volný pohyb osob, zboží a služeb a podporující růst; zdůrazňuje význam transevropských dopravních sítí (TEN-T), které poskytují důležitou evropskou přidanou hodnotu, neboť přispívají k odstranění míst s nedostatečnou průchodností a fyzických překážek, jako jsou například rozdílné rozchody kolejí, a k zajištění přeshraniční infrastruktury;
63. považuje Akt o jednotném trhu za klíčovou politickou iniciativu, která upevňuje základy cílů strategie EU 2020 a stěžejních iniciativ zaměřených na plné využití růstového potenciálu vnitřního trhu a dokončení jednotného trhu a to v duchu Montiho zprávy; zdůrazňuje, že krize jasně ukázala, jak je důležité posílit průmyslovou základnu a inovační potenciál EU usnadněním přístupu na trh a mobility na trhu a potíráním sociální a územní rozdílnosti v celé EU;

Mobilita a migrace

64. zdůrazňuje, že velká povstání v sousedních oblastech a demografické změny v EU vyžadují přijetí společné přistěhovalecké politiky; zdůrazňuje, že je třeba podporovat lepší přístup na trh práce a mobilitu zajištěním rovných pracovních a sociálních podmínek a práv všem pracovníkům, včetně uznávání profesních kvalifikací a diplomů po celé EU, a poskytnutím možnosti převodu práv sociálního zabezpečení a důchodových dávek v zájmu posílení evropského jednotného trhu;
65. domnívá se, že Schengenská dohoda zůstává pro občany EU výjimečným úspěchem/výdobytkem, že by tomu tak mělo být i nadále; požaduje, aby spolupráce v této oblasti byla i nadále posílena; vyjadřuje své velké znepokojení nad hypotetickými

změnami schengenských pravidel; trvá na tom, že je nezbytné, aby byl Parlament řádně zapojen do legislativního procesu a zdůrazňuje, že je třeba, aby členských státům bylo zabráněno v jakýchkoli jednostranných rozhodnutích v této oblasti; připomíná, že přijetí Schengenské dohody představovalo krok vpřed směrem k větší evropské integraci a že musí být zachována zásada svobody pohybu pro občany;

66. vyzývá ke společné přistěhovalecké politice EU a vítá návrhy Komise na otevření většího množství legálních cest, jak přijít do EU pracovat; zdůrazňuje potřebu reformy současného systému modré karty (jejím rozšířením na mnohem větší počet pracovních míst a profesí); konstatuje, že zaměstnavatelé v EU jsou ve stále větší míře závislí na lidech ze zemí mimo Evropu, kteří se nechávají zaměstnávat v odvětvích jako zemědělství, zahradnictví, cestovní ruch, péče o staré osoby a děti, protože stále méně občanů EU je schopno tyto druhy prací vykonávat; domnívá se, že návrh Komise týkající se sezónních pracovníků, jehož cílem je poskytnout těmto pracovníkům, kteří jsou často zranitelní a nechráněni, lepší podmínky a zajistit lepší právní postavení za účelem jejich ochrany před vykořisťováním;

MSP, inovace a výzkum a vývoj

67. doporučuje Komisi, aby prostřednictvím rizikového kapitálu nebo emisí akcií podporovala a usnadnila větší kapitálové financování pro malé a střední podniky, získávání větší finanční pomoci ze strukturálních fondů, a aby podporovala také menší závislost na půjčkách, zejména v případě začínajících firem zaměřených na oblast vyspělých technologií, které naléhavě potřebují kapitál na výzkum a vývoj; zdůrazňuje potřebu posílovat nástroj pro záruky rámcového programu pro konkurenceschopnost a inovace a zjednodušit přístup k financování pro malé a střední podniky; zdůrazňuje, že je zvláště třeba podněcovat a podporovat ženy-podnikatelky;
68. uznává úlohu sociálního hospodářství („třetího“ sektoru) v Evropě a jeho význam z hlediska podpory inovací; zdůrazňuje potřebu nových a strategických ekologičtějších politik veřejných zakázek v Evropě méně náročných na zdroje na podporu konkurenceschopného inovačního odvětví s rovnými podmínkami pro přístup;
69. naléhavě žádá, aby byla EIB/EIF udělena vedoucí role na evropské úrovni v uvolňování prostředků pro MSP používáním jednodušších a přehlednějších postupů, čímž by došlo ke spolupráci s finančními institucemi členských států a zamezení vzniku paralelních systémů k již existujícím strukturám na vnitrostátní úrovni, tak aby MSP mohly snadno získat obvyklý přístup na trh; doporučuje, aby EIB/EIF působily jako filtr zaměřený na vhodná prioritní odvětví v rámci strategie Evropa 2020, posilující hospodářství, zaměstnanost, udržitelnost životního prostředí a účinné využívání zdrojů, a jako poradce vybraných skupin MSP, který se bude účastnit diskusí s bankami a jejich týmy pro řízení rizik s cílem pomoci MSP získat dlouhodobé úvěry; vyzývá k tomu, aby se využívalo kapacity EIB pro poskytování financování v maximální možné míře;
70. vyzývá členské státy, aby urychlily proces provádění opatření stanovených ve Small Business Act (2008) a přezkumu, který k němu Komise zveřejnila dne 23. února 2011, aby snížily administrativní zátěž, usnadnily malým a středním podnikům přístup k financování a podpořily jejich internacionalizaci;
71. zdůrazňuje, že příští generace programů financování EU musí systematicky podporovat inovativní MSP vytvářející pracovní příležitosti na vnitřním trhu i v celosvětovém

měřítku; upozorňuje na potřebu usnadnit rychlé vytváření podniků používajících nové technologie, zlepšit jejich financování, snížit administrativní zátěž a podporovat jejich internacionalizaci; domnívá se, že by bylo velmi žádoucí uznání klíčové úlohy, kterou sehrává systém průmyslových družstevních bank a retailových bank zajišťujících optimalizaci strategie, aby pomáhala a poskytovala opravdovou podporu sektoru malých a středních podniků;

Daně

72. zdůrazňuje, že HMU i vnitřní trh vyžadují větší koordinaci vnitrostátních daňových politik; zdůrazňuje, že je třeba zlepšit kvalitu zdanění, aby poskytovalo správné pobídky pro zaměstnanost, inovace a dlouhodobé investice; žádá Komisi, aby zanalyzovala v souvislosti s evropským semestrem odolnost daňových systémů členských států, tak aby jejich daňové reformy byly odolné vůči hospodářským fluktuacím a aby se neopíraly zbytečně o daňové základy, které jsou velmi cyklické nebo je o nich známo, že jsou náchylné k bublinám;
73. podporuje Komisi v úsilí bránit škodlivé daňové soutěži, vyhýbání se daňovým povinnostem či bránit daňovým podvodům a rájům, a to v EU i na mezinárodní úrovni, zlepšit systémy výběru daní a zavést povinný společný konsolidovaný základ daně z příjmu právnických osob s následným indikativním daňovým rozmezím a rovněž zvláštní a zjednodušený systém zdanění pro malé a střední podniky; vítá strategii pro DPH, kterou má představit Komise a jejímž cílem je zavést systém neumožňující podvody;
74. konstatuje, že boj proti daňovým podvodům, daňovým únikům a zlepšení výběru daní, rovněž ve vztahu ke třetím zemím, musí být základním aspektem současného úsilí členských států zaměřeného na rozpočtovou konsolidaci;
75. domnívá se, že takový krok je zásadní právě v nynější situaci, kdy členské státy musí konsolidovat své rozpočty; upozorňuje, že daňová soutěž je přijatelná v případě, že neohrožuje schopnost členských států získat z daní takové příjmy, které mohou oprávněně očekávat, připomíná, že by měla být navržena řešení k minimalizaci daňové soutěže;
76. domnívá se, že při přidělování prostředků EU by měla být zohledněna strategie členských států pro zdanění a jejich ochota spolupracovat v boji proti daňovým únikům a podporovat užší spolupráci v daňové oblasti;
77. uznává, že neexistuje společná definice daňových rájů; požaduje alespoň jednotnou evropskou dohodnutou definici, dokud nebude dohodnuta definice na celosvětové úrovni;

Zaměstnanost

78. zdůrazňuje, že předpokladem pro dosažení spravedlivé, ekologické a inteligentní strategie růstu jsou nová pracovní místa a lepší pracovní místa, a proto vyzývá:
 - k vytváření nových pracovních míst v odvětvích založených na inovaci, výzkumu a vývoji, jako je odvětví energetiky a ochrany životního prostředí způsobem, jenž zajistí z hlediska pohlaví vyvážený přístup;
 - opatření ke zlepšení efektivnosti stávající podpory EU na přímou tvorbu pracovních míst dostupné členským státům z Evropského sociálního fondu;

- opatření zaměřená na zapojení žen do trhu práce (zejména odpovídajícím navýšením dostupných služeb v oblasti péče o děti), starších pracovníků (aniž by ovlivňovala jejich penzijní a sociální práva) a legálních přistěhovalců a snížení nezaměstnanosti zejména mezi mladými lidmi;
 - opatření určená ke zvýšení kvality vzdělávání a odborné přípravy a účinné podpoře celoživotního učení v zájmu posílení zaměstnatelnosti pracovníků a rozvíjení konkurenceschopného lidského kapitálu;
 - k rozvoji pracovních příležitostí a programů pro sociální začlenění nejzranitelnějších skupin, včetně Romů a osob s postižením;
 - k vytváření udržitelných a vysoce kvalitních pracovních míst v odvětví zemědělství a ve venkovských oblastech, která budou poskytovat důstojný příjem;
 - k přijetí opatření proti nehlášené práci;
79. zdůrazňuje, že ve většině případů je nezaměstnanost v členských státech, které přijaly úsporná opatření, způsobena poklesem celkové ekonomické aktivity, s alarmujícím nárůstem míry dlouhodobé nezaměstnanosti; konstatuje, že dlouhodobou nezaměstnanost je naléhavě potřeba řešit, neboť může vážně poškodit dlouhodobý růst v daných zemích a ve výsledku snížit vyhlídky na konkurenceschopnost celé Unie;
80. konstatuje, že v důsledku nynější krize by mohl trh práce v EU zůstat na dlouhou dobu roztříštěný, na jedné straně s koncentrací vysoce kvalitní pracovní síly v členských státech s vyváženými běžnými účty a na druhé straně pak trh s vysokou mírou nezaměstnanosti a nedostatečnou konkurenceschopností nabídky pracovních sil v těch členských státech, které jsou krizí nejhůře zasaženy a patří také mezi nejsilněji zadlužené;
81. domnívá se, že je stále potřeba zabývat se problematikou správy a řízení podniků v souvislosti s pobídkami zaměřenými na dlouhodobé investice a vytváření pracovních míst; navrhuje, aby byla vypracována výroční zpráva hodnotící společenskou a environmentální odpovědnost pro všechny podniky s více než 250 zaměstnanci a obratem převyšujícím 50 milionů EUR;

Strategie v oblasti vzdělávání

82. zdůrazňuje význam vzdělávání v raném dětství, odborné přípravy, vysokoškolského vzdělávání a vzdělávání dospělých pro inovace a růst a zdůrazňuje význam řádného zavádění flexikurity; zdůrazňuje, že je nezbytné přizpůsobit vzdělávací a školicí systémy, tak aby tyto systémy lépe poskytovaly lidem znalosti a dovednosti potřebné pro zajištění větší zaměstnanosti, produktivity, růstu a konkurenceschopnosti;
83. navrhuje vytvoření programu EU v oblasti stáží obdobně podle programu Erasmus, s plným zapojením soukromého sektoru; zastává názor, že takový program by měl zahrnovat seskupení univerzit, univerzit aplikovaných věd, institucí odborného vzdělávání, zástupců průmyslu, finančních trhů a malých a středních podniků a velkých podniků a měl by občanům, včetně zranitelných skupin osob, poskytnout přístup k odborné přípravě zejména v oblasti přenositelných dovedností ve znalostní ekonomice s cílem rozvíjet celoživotní učení;
84. důrazně podporuje zavedení opatření určených ke zvyšování kvality vyššího vzdělávání

v Evropě rovněž dalším omezením překážek studentské mobility, lepším propojením akademického a podnikatelského prostředí a podporou pozitivního postoje společnosti k podnikání; navrhuje, aby byl zaveden evropský systém stipendií v oblasti inovací, který bude přispívat k rozvoji znalostí a dovedností osob zaměstnaných v inovačních odvětvích a zároveň umožní vytváření sítí EU a navazování spolupráce; domnívá se, že taková stipendia by se zaměřila na mládež v programech pro oblast odborného vzdělávání, vytvořených a specificky uplatňovaných v každém z členských států;

85. zdůrazňuje, že je potřeba vytvořit na evropské a vnitrostátní úrovni podmínky pro zvýšení investic soukromého a veřejného sektoru do výzkumu a rozvoje; konstatuje, že financování vysokých škol probíhá převážně prostřednictvím vnitrostátních rozpočtů, které jsou již pod tlakem v rámci konsolidace; podporuje dále členské státy v tom, aby zajistily, že jejich systémy financování univerzit jsou navrženy takovým způsobem, aby posilovaly kapacitu Evropy pro technický rozvoj, inovaci a vytváření pracovních míst;
86. domnívá se, že k tomu, aby se členské státy povzbudily, aby více investovaly do vzdělávací oblasti, by se měla zvláštní pozornost věnovat veřejným výdajům do vzdělávání, výzkumu a odborné přípravy při hodnocení střednědobého rozpočtového cíle členských států;
87. podporuje výzvu Asociace evropských univerzit navýšit veřejné investice do vysokoškolského vzdělávání na 3 % HDP; domnívá se, že to vyžaduje, aby při posuzování Paktu o stabilitě a růstu bylo provedeno kvalitativní zhodnocení těchto výdajů;
88. vyzývá ke zlepšení vzdělávání pro zaměstnání nevyžadující vysokoškolská studia pomocí rozvoje odborné přípravy;

V. Přehodnocení role EU: za hranice evropské správy ekonomických záležitostí

89. zdůrazňuje, že Evropská unie se nachází na křižovatce: buď se členské státy rozhodnou spojit úsilí směřující k hlubší integraci, nebo je možné, že v důsledku stagnace na rozhodovací úrovni a rozdílů na ekonomické úrovni se EU rozpadne;
90. varuje před rizikem ustupování k roztržité Unii, která bude zranitelná vůči protekcionismu a populismu;
91. vyzývá k demokratičtější politické Unii, která umožní, aby orgánům EU byla svěřena výraznější úloha při navrhování i provádění společných politik; zdůrazňuje význam posilování demokratické legitimacy a kontroly Unie;
92. zdůrazňuje, že je nutné respektovat zásady evropského projektu, a to zejména rovnost členských států, solidaritu, soudržnost a spolupráci; poukazuje na to, že je nutné tyto zásady naplňovat účinným odstraňováním vnitřní nerovnováhy a směřováním ke skutečné konvergenci na základě koordinace mezi členskými státy eurozóny a státy mimo ni;
93. zdůrazňuje, že je třeba, aby Evropská komise měla větší váhu a odpovídala se více Evropskému parlamentu, jenž má hlavní úlohu ztělesňující hlas občanů, zejména při poskytování fóra, které umožňuje veřejné rozpravy za hranice států, s ohledem na to, že rozhodnutí jednotlivých členských států v oblastech, jako je správa ekonomických a sociálních záležitostí, pocitují i ostatní země;

94. zdůrazňuje, že je nutné, aby správa ekonomických záležitostí se sbližujícími se hospodářskými, fiskálními a sociálními politikami byla organizována pomocí metody Společenství a řízena orgány Unie a současně by se měly plně zapojit vnitrostátní parlamenty;
95. domnívá se, že prvním krokem správným směrem jsou nové právní předpisy o Evropské radě pro systémová rizika a třech evropských orgánech dohledu, ale má za to, že je potřeba dále pracovat na tom, aby byl zajištěn přímý dohled na úrovni EU nad institucemi představujícími systémové riziko, jako jsou vysoce zadlužené subjekty a prosazování jedné sady pravidel; zdůrazňuje potřebu poskytnout novým orgánům lidské a finanční zdroje odpovídající jejich rostoucí odpovědnosti;
96. domnívá se, že vedle dohledu nad finanční stabilitou existuje potřeba dohledu a mechanismu prevence zaměřených na případné bubliny a na optimální přidělování kapitálu s ohledem na makroekonomické problémy a cíle a rovněž nutnost investovat do reálné ekonomiky; a domnívá se dále, že nástrojem k tomuto účelu by měla být také daňová politika;
97. žádá Komisi, aby předložila další návrhy na regulaci struktur finančního trhu, jejichž velikost, systémová integrace či složitost může ohrozit finanční stabilitu a schopnost regulačních orgánů odolávat jejich požadavkům a schopnost orgánů dohledu mít přehled o jejich činnosti, a zejména o stínovém bankovním systému a o míře jeho využívání; vyzývá Komisi, aby zvážila možnosti regulace jako omezení nebo znevýhodnění velikosti, i obchodní modely;
98. zdůrazňuje, že řešení krize veřejného dluhu a zvýšení konkurenceschopnosti EU, sbližování a solidarita vyžadují posun pravomocí a výdajů směrem k Unii;
99. dochází k závěru, že v zájmu prohloubení politické unie a hospodářské integrace odpovídající měnové Unii je nutné účinně propojit veškeré příslušné výdaje z rozpočtu EU cílem zvýšit konkurenceschopnost méně konkurenceschopných regionů a EU jako celku a v zájmu svých občanů posílit hospodářskou sílu Evropy a současně zachovat nebo obnovit spravedlivou sociální rovnováhu; domnívá se proto, že rozpočet EU je třeba navýšit do výše 5 až 10 % HDP Unie; žádá, aby souběžně s navýšením rozpočtů EU na základě vlastních zdrojů – pro financování politik a opatření v oblasti zahraniční a bezpečnostní politiky, energetiky a dopravy, rozvojové spolupráce a výzkumu a vývoje – by měly být sníženy vnitrostátní rozpočty, aby byla občanům zajištěna daňová neutralita;
100. zdůrazňuje, že je potřeba dosáhnout lepší rovnováhy mezi hospodářskou a sociální politikou, mimo jiné posílením a institucionalizací makroekonomického sociálního dialogu;
101. připomíná, že Evropská unie odvozuje svou legitimitu z demokratických hodnot, které představuje, z cílů, které sleduje, a ze svých pravomocí, nástrojů a orgánů; domnívá se, že prohlubování evropské hospodářské integrace je nezbytné k zajištění stability v eurozóně a EU jako celku, což bude vyžadovat další rozvoj v oblastech vnějšího zastoupení eurozóny, hlasování kvalifikovanou ohledně základu pro zdanění právnických osob, opatření na boj proti daňovým únikům a vyhýbání se daňovým povinnostem, společné vydávání státních dluhopisů a eurobondů, úvěruschopnost EU, lepší rovnováha mezi hospodářskou a sociální politikou, vlastní zdroje rozpočtu EU a role vnitrostátních parlamentů a Evropského parlamentu;

102. domnívá se, že politická rozhodnutí o správě ekonomických záležitostí by neměla ohrožovat závazky schválené na úrovni EU, které odrážejí cíle a zájmy všech členských států, a je třeba, aby tato rozhodnutí byla zakotvena ve Smlouvě a byla prosazována s plným zapojením orgánů a pod kontrolou Evropské komise a Evropského parlamentu;
103. požaduje komplexní strategii reagující na výzvy, jimž Unie čelí, přičemž klíčovým prvkem reakce EU bude posílená správa ekonomických záležitostí; dále požaduje trvalé řešení pro prosazování konsolidace veřejných rozpočtů, udržitelný růst, posílení strukturálních reforem a reorganizaci bankovního sektoru; bere na vědomí, že Pakt euro plus navržený Radou jako jedním z prvků balíčku pro správu ekonomických záležitostí je v současné době předmětem jednání mezi Parlamentem a Radou;
104. vyzývá k přeměně Smlouvy o Euratomu na Evropské energetické společenství s odpovědností za nové možnosti výroby energie na úrovni skladby zdrojů energie, včetně obnovitelné zdroje energie, energetickou účinnost, přenosové soustavy, skladovací zařízení a zajištění dodávek, jednání se třetími zeměmi a poskytování všeobecných služeb za přijatelné ceny;
105. domnívá se, že vedle změn smluv požadovaných pro účely mechanismu stability by tyto vzájemně propojené otázky měly být řešeny v rámci konference, která je svolávána v souladu s čl. 48 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii;
106. domnívá se, že pokud se tak nestane, bude nutné přejít k posílené spolupráci podle článku 329 Smlouvy o fungování EU, aby eurozóna mohla fungovat demokraticky a efektivně;
107. připomíná, že reakce na krizi musí být založena na prohlubování evropské integrace, uplatňování metody Společenství, konsolidaci meziparlamentního dialogu, podpoře sociálního dialogu, posilování státu sociálních jistot prostřednictvím podpory sociálního začleňování, vytváření pracovních míst a udržitelném rozvoji a dalším budování sociálně tržního hospodářství a jeho hodnot, jenž je zásadním cílem Evropské unie, za účelem zapojení všech občanů do budování evropského projektu založeného na hodnotách zakotvených ve Smlouvách a v Listině základních práv Evropské unie;
108. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, předsedovi Evropské rady, předsedovi euroskupiny, Evropské centrální bance, Evropské investiční bance, Evropské bance pro obnovu a rozvoj, Hospodářskému a sociálnímu výboru, Výboru regionů, vládám a parlamentům členských států a sociálním partnerům.

VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ

Funkční období a prodloužení funkčního období

Na základě rozhodnutí ze dne 7. října 2009 Evropský parlament vytvořil zvláštní výbor pro finanční, hospodářskou a sociální krizi (CRIS):

Evropský parlament dne 20. října 2010 přijal usnesení o finanční, hospodářské a sociální krizi: doporučení k opatřením a vhodným iniciativám na základě přezkumu v polovině období výboru CRIS, jež jej přijal dne 29. září 2010.

Ukončení funkčního období zvláštního výboru uprostřed finanční, hospodářské a sociální nestability by však působilo dojmem, že Evropský parlament považuje krizi za vyřešenou, a přitom situace na finančních trzích nebyla zdaleka stabilizována a občané a podniky se stále potýkají s rostoucími hospodářskými a sociálními hrozbami. Finanční, hospodářská a sociální krize let 2007–2009 zásadním způsobem zpochybňovala existující systém řízení Hospodářské a měnové unie. Od založení EU se jednalo o nejzávažnější hospodářskou a sociální krizi, již byla EU svědkem, a tato krize představovala bezprecedentní a krutou hrozbu pro stabilitu eura se závažnými důsledky pro hospodářskou a sociální stabilitu a soudržnost v EU. V krajním případě byla zřejmě ohrožena dokonce samotná existence Hospodářské a měnové unie, vnitřní trh a sociální základna Evropské unie.

Tyto poznatky a problémy byly uvedeny v prozatímní zprávě. Dosavadní práce výboru CRIS nám umožnila krizi ve všech souvislostech plně pochopit, vyvodit závěry a vypracovat důležitá doporučení. Mezi naše klíčové priority patří aspekty týkající se veřejných investic a fiskální politiky a je potřeba, aby na poznatcích v této oblasti – pokud jde o rozpočet EU – dále pracoval navržený zvláštní výbor pro politické výzvy a rozpočtové prostředky pro udržitelnou EU po roce 2013 (SURE).

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem bylo nutné, aby bylo prodlouženo funkční období zvláštního výboru CRIS, což umožní:

- vypracovat doporučení pro udržitelný model růstu EU, která doplní doporučení výboru CRIS přijatá Evropským parlamentem. Tato doplňující doporučení by pak měla být zohledněna výše uvedeným zvláštním výborem pro politické výzvy a rozpočtové prostředky pro udržitelnou EU po roce 2013;
- vytvořit mechanismy a rozvíjet koordinované politiky zaměřené na ukončení krize státního dluhu v členských státech a zabránit jejímu opakování tím, že budou řešeny její příčiny a současně bude podpořen silný a udržitelný růst a zaměstnanost. Dále je potřeba pracovat na rozvoji životaschopného mechanismu EU pro řešení krize a definovat budoucí politickou strategii, která zahrnuje a propojuje reformu evropské správy ekonomických záležitostí, strategii EU 2020, fiskální politiku a rozpočtové dopady, finanční regulaci a dohled a také reformy řádné správy věcí veřejných a zastoupení Evropské unie v celosvětovém měřítku;
- rozvíjet úzkou spolupráci s vnitrostátními parlamenty, s nimiž je potřeba vést konzultace na základě zprávy přijaté v září 2010;

Evropský parlament se proto dne 16. června 2010 rozhodl prodloužit výboru CRIS funkční

období do konce července 2011;

Způsob činnosti a pracovní plán pro druhé funkční období

1. Doporučení zprávy o přezkumu v polovině období představují acquis a nebudou znovu projednávány:

Bezprostředně po přijetí zprávy o přezkumu v polovině období na zasedání výboru CRIS se koordinátoři tohoto výboru rozhodli považovat doporučení zprávy v polovině období za společnou dohodu a acquis, které by neměly znovu projednávány.

Koordinátoři výboru CRIS se rozhodli zaměřit se v druhém funkčním období na šest klíčových témat a na výměnu názorů s vnitrostátními parlamenty a Evropskou komisí.

2. Zaměření na šest klíčových témat v rámci výměny názorů s Evropskou komisí:

Výbor CRIS projednal následujících šest klíčových témat formou výměny názorů na základě informačních dokumentů zpracovaných tematickou sekcí EP a Evropskou komisí:

1. evropská krize státního dluhu a eura, včetně společného vydávání státních dluhopisů a eurobondů, dne 20. ledna 2011;
2. nerovnováha a správa věcí veřejných v celosvětovém měřítku, dne 31. ledna 2011;
3. důvody pro vytvoření nového měnového systému, dne 31. ledna 2011;
4. zvýšení konkurenceschopnosti a udržitelnosti EU, provádění strategie EU 2020 podporou inovací a dlouhodobých investic zaměřených na zaměstnanost a růst, dne 10. února 2011;
5. financování reálného hospodářství a Evropa přidané hodnoty, projektové dluhopisy a daň z finančních transakcí, dne 28. února 2011;
6. přehodnocení role EU: přesah nad rámec evropské správy ekonomických záležitostí, dne 28. února 2011;

Otevřené schůze koordinátorů a komisařů

Výbor CRIS dále uspořádal šest schůzí formou otevřených jednání koordinátorů a těchto komisařů: komisař pro hospodářskou soutěž Joaquin Almunia, komisař pro vnitřní trh a služby Michel Barnier, komisař pro daně a celní unii, audit a boj proti podvodům Algirdas Šemeta, komisař pro průmysl a podnikání Antonio Tajani, komisař pro energetiku Günther Oettinger a komisař pro regionální politiku Johannes Hahn.

3. Prioritní oblast – výměna názorů s vnitrostátními parlamenty:

Výměna názorů s vnitrostátními parlamenty byla uskutečněna formou návštěv zástupců jednotlivých parlamentů ve výboru CRIS, návštěv několika členských států, formou dotazníku, který byl rozeslán vnitrostátním parlamentům a který se týkal problematiky krize, a také formou společné meziparlamentní schůze.

Návštěvy zástupců vnitrostátních parlamentů a výborů pro vyšetřování finanční krize v Bruselu

- výměna názorů s panem Janem de Witem, předsedou Výboru pro vyšetřování finančního systému, Poslanecká sněmovna nizozemského parlamentu, dne 27. října 2010;
- výměna názorů s panem Henrim Emmanuellim, předsedou Vyšetřovacího výboru pro mechanismy spekulace, které mají vliv na fungování ekonomiky, a s panem Jeanem-Françoisem Mancelem, zpravodajem Národního shromáždění francouzského parlamentu, dne 26. ledna 2011;
- slyšení pana Phila Angelidese, předsedy americké komise pro vyšetřování finanční krize (FCIC), dne 11. dubna 2011;

Návštěvy vnitrostátních parlamentů

- návštěva Senátu Parlamentu České republiky v Praze, dne 5. ledna 2011;
- delegace do portugalského parlamentu (Assembleia da República) v Lisabonu, ve dnech 11.–12. ledna 2011;
- delegace do španělského parlamentu (Congreso de los Diputados y Senado) v Madridu, ve dnech 12.–13. ledna 2011;
- delegace do horní a dolní sněmovny parlamentu Spojeného království v Londýně, dne 27. ledna;
- návštěva Německého spolkového sněmu (Deutscher Bundestag) v Berlíně, dne 8. února 2011;
- delegace do řeckého parlamentu v Aténách, ve dnech 21.–22. dubna 2011;

Členové výboru CRIS se v Portugalsku, Španělsku, Spojeném království a Řecku setkali také se zástupci vlád, centrálních bank, průmyslu, malých a středních podniků a sociálních partnerů.

Společná meziparlamentní schůze se zástupci vnitrostátních parlamentů

Vrcholem druhého funkčního období byla společná meziparlamentní schůze dne 14. března 2011 se zástupci vnitrostátních parlamentů na téma: „Investice do reálné ekonomiky: soubor nástrojů pro růst, inovace a soudržnost“:

- „Evropská přidaná hodnota: strategické dlouhodobé investice EU pro růst a zaměstnanost“
Hlavní řečník: pan Thomas Mirow, předseda Evropské banky pro obnovu a rozvoj.

- „Investice do hospodářství EU zajišťující splnění cílů strategie EU 2020“
Hlavní řečník pan Philipp Maystadt, předseda Evropské investiční banky.

Po schůzi následovala společná diskusní večere výborů CRIS/ECON, na které vystoupil bývalý předseda Komise Jacques Delors jako hlavní mluvčí.

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	30.5.2011
Výsledek konečného hlasování	+ : 32 - : 9 0 : 2
Členové přítomní při konečném hlasování	Burkhard Balz, Pervenche Berès, Mario Borghezio, Pascal Canfin, Nikolaos Chountis, Sergio Gaetano Cofferati, Frank Engel, Jean-Paul Gauzès, Sven Giegold, Robert Goebbels, Monika Hohlmeier, Gunnar Hökmark, Danuta Maria Hübner, Iliana Ivanova, Liisa Jaakonsaari, Othmar Karas, Wolf Klinz, Hans-Peter Martin, Gay Mitchell, Anni Podimata, Antolín Sánchez Presedo, Olle Schmidt, Theodor Dumitru Stolojan, Kay Swinburne, Ivo Vajgl
Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování	Marta Andreasen, Bendt Bendtsen, Cornelis de Jong, Leonardo Domenici, Bas Eickhout, Kinga Göncz, Enrique Guerrero Salom, Thomas Mann, Sirpa Pietikäinen, Hannes Swoboda
Náhradník(ci) (čl. 187 odst. 2) přítomný(i) při konečném hlasování	Kriton Arsenis, Antonio Cancian, Jorgo Chatzimarkakis, Rosario Crocetta, Derk Jan Eppink, Roger Helmer, Constance Le Grip, Astrid Lulling, Joachim Zeller